

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา

คำปรากฏรวม (collocation) หมายถึงคำหรือกลุ่มคำที่ใช้ร่วมกัน หรือปรากฏร่วมกันในตำแหน่งใกล้เคียงกันในบริบทหรือข้อความหนึ่งๆ มีลักษณะเป็นธรรมชาติของภาษา และเป็นการใช้ตามปกติของเจ้าของภาษา ในแง่ของการใช้ภาษาทั่วไป คำปรากฏรวมอาจสร้างปัญหาให้กับผู้ใช้ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของตัวเองได้ เนื่องจากคำปรากฏรวมมีลักษณะของการใช้ถ้อยคำสำนวน (idiomatic expression) ซึ่งอาจไม่สามารถอธิบายโดยใช้หลักเหตุผลหรือกฎเกณฑ์ตามหลักภาษาได้ ในแง่ของการแปล การแปลคำปรากฏรวมจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยหรือจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษอาจสร้างปัญหาเช่นเดียวกัน เนื่องจากผู้แปลต้องคำนึงถึงลักษณะการใช้ที่เป็นธรรมชาติของภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล และความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองภาษา การแปลคำปรากฏรวมโดยการค้นหาความหมายของคำศัพท์และคำเทียบเคียงแบบคำต่อคำจากพจนานุกรมภาษาเดียวหรือสองภาษา อาจได้คำตอบไม่ตรงกับ ความหมายของคำในภาษาต้นฉบับหรือไม่ครอบคลุมบริบทการใช้ รวมถึงความหมายทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและอาจเป็นปัญหาในการถ่ายทอด เนื่องจากไม่มีคำเทียบเคียงกันโดยตรง สุพรรณิ ปิ่นมณี (2546, น. 252) กล่าวถึงปัญหาในเรื่องนี้ว่าเป็นเพราะการนำเอาคำมารวมกันแตกต่างกันไปในแต่ละภาษา ผู้แปลหรือผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองอาจใช้อย่างผิดพลาดได้ง่าย เนื่องจากคำคู่หนึ่งสามารถปรากฏรวมกันในภาษาหนึ่ง แต่ไม่อาจปรากฏรวมกันได้ในอีกภาษาหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น ภาษาอังกฤษใช้คำว่า freeze กับ meat (เนื้อสัตว์) หรือ assets (ทรัพย์สิน) ได้ แต่เมื่อแปลเป็นภาษาไทย freeze the meat จะแปลว่า “แช่แข็งเนื้อสัตว์” แต่ freeze the assets จะแปลว่า “อายัดทรัพย์สิน” (ไม่แปลว่า “แช่แข็งทรัพย์สิน”) เพราะภาษาไทยใช้คำว่า “อายัด” (หมายถึงห้ามจำหน่ายจ่ายโอน) ซึ่งตรงกับ ความหมายเชิงเปรียบเทียบของ freeze (to prevent money, a bank account, etc. from being used by getting a court order which bans it) การแปลแบบคำต่อคำโดยยึดติดกับความหมายทั่วไป จึงอาจทำให้แปลผิดความหมาย หรือฟังดูแปลกประหลาดในภาษาฉบับแปล เนื่องจากเจ้าของภาษาไม่ใช้กัน

การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษอาจเกิดข้อผิดพลาดในทำนองเดียวกันได้ เช่น การแปลประโยคที่ว่า “กีฬาจะช่วยให้เรามีเซพดี” มีผู้แปลว่า “Sports will make us be in good

shape.” แต่ที่ถูกต้องควรแปลว่า “Sports will improve our figures.” เนื่องจากสำนวน to be in good shape หมายถึง “อยู่ในสภาพที่ดี” (วรรณถ วิมลเฉลา, 2539, น. 171) ไม่ได้มีความหมายเป็นคำๆ อย่างที่ผู้แปลเข้าใจ จะเห็นได้ว่าผู้แปลนำคำศัพท์แต่ละคำในภาษาอังกฤษมาเรียงต่อกันโดยไม่ทราบว่าเป็นสำนวนที่มีความหมายต่างออกไป วงศ์ วรรณพิเชษฐ (Wattanaphichet, 2004, pp. iv-v) กล่าวถึงปัญหาในลักษณะนี้ว่ามีแนวโน้มเกิดจากการจดจำคำศัพท์เป็นคำเดี่ยว (single-word units) แทนที่จะเป็นกลุ่มคำ (multi-word units) และการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำปรากฏรวมหรือกลุ่มคำที่ใช้ด้วยกันในการใช้จริงของเจ้าของภาษา อาจทำให้ผู้แปลนำคำศัพท์มาเชื่อมต่อกันอย่างผิดๆ ทำให้ความหมายผิดไปจากที่ต้องการสื่อโดยไม่รู้ตัว

การใช้คำคุณศัพท์เพื่ออธิบาย บรรยาย บอกเล่า หรือพรรณนาลักษณะของคำนามเป็นส่วนหนึ่งของการใช้คำปรากฏรวมที่พบได้ทั่วไปในงานเขียนภาษาอังกฤษและภาษาไทย หากผู้แปลไม่เข้าใจคำศัพท์หรือสำนวนที่มีการใช้คำนามกับคำคุณศัพท์ร่วมกัน ก็อาจทำให้เกิดการแปลผิดเพี้ยนไปจากต้นฉบับ ตัวอย่างเช่น “Her Majesty the Queen was given local anaesthetics for her eye operation.” มีผู้แปลว่า “สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงได้รับการถวายยาสลบที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยในการผ่าตัดพระเนตรของพระองค์” แต่ที่ถูกต้องควรแปล local anaesthetics ว่า “ยาชาเฉพาะที่” ไม่ใช่ “ยาสลบที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย” เนื่องจากคำว่า local เมื่อปรากฏร่วมกับชื่อยาหรือวิธีการรักษาใดมีความหมายต่างจากคำว่า local ที่ปรากฏร่วมกับคำนามบอกสถานที่ แต่ผู้แปลอาจคุ้นเคยกับคำว่า local ในความหมายหลังที่ใช้กันทั่วไปมากกว่า จึงหลงแปลว่า “ยาสลบที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย” หากต้องการให้แปลในความหมายนี้ ต้นฉบับควรเป็น locally-made anaesthetics (วรรณถ วิมลเฉลา, 2539, น. 56)

คำปรากฏรวมของคำนามกับคำคุณศัพท์พบได้ในสารทุกประเภท แต่มักพบตัวอย่างการใช้คำปรากฏรวมในลักษณะดังกล่าวค่อนข้างมากในงานเขียนประเภทจินตนาสาร (expressive) ที่เน้นการพรรณนาให้ผู้อ่านเห็นภาพและมีอารมณ์คล้อยตามไปกับสิ่งที่พรรณนานั้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเรื่องเล่าจากหนังสือเรื่อง *ความหวังและความกล้า (Hope and Courage)* และ *รักและแบ่งปัน (Love and Share)* เนื่องจากผู้วิจัยสนใจสำนวนแปลและวิธีการแปลของนักแปลท่านนี้ ซึ่งมีผลงานแปลเรื่องเล่าที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นประจำทุกเดือนในนิตยสาร *सरसरा (รีดเดอร์ส ไดเจสท์)* ประกอบกับเมื่อศึกษาข้อมูลในเบื้องต้นพบว่ามีเนื้อหาในเชิงพรรณนาเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพที่ชัดเจนและเกิดความรู้สึกร่วมในเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด ซึ่งเป็นลักษณะของเรื่องเล่าที่ดี นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าคำปรากฏรวมของคำนามกับคำคุณศัพท์ในเรื่องเล่าจากหนังสือทั้งสองเล่มดังกล่าว ซึ่งรวบรวมจากเรื่องเล่าเกี่ยวกับ

ประสบการณ์ชีวิตจริงที่เคยตีพิมพ์ในนิตยสารสรรสาระ มีตัวอย่างคำพร้อมบริบทภาษาอังกฤษและภาษาไทยจำนวนมากพอสมควรและน่าสนใจเพียงพอที่จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบ เนื่องจากผู้อ่านนิตยสารพบว่าเรื่องเล่าในภาคสองภาษา (bilingual) นี้ มีประโยชน์ในการ “ช่วยพัฒนาภาษาอังกฤษและทำให้เข้าใจเนื้อหา วิธีเขียน ลำนวน และการใช้ถ้อยคำในภาษาอังกฤษดีขึ้น” (สมถวิล จรรย์วาท, 2550, น. 3) ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาการแปลคำศัพท์และสำนวนด้วยเช่นกัน จากการสำรวจข้อมูล ผู้วิจัยพบว่าข้อความหลายแห่งมีการแปลคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์โดยใช้ถ้อยคำสำนวนที่เหมาะสมกับบริบทและงานเขียนประเภทเรื่องเล่า รวมทั้งมีการปรับบทแปลที่เปลี่ยนรูปแบบโครงสร้างของคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์ให้ต่างไปจากภาษาต้นฉบับ ผู้วิจัยเห็นว่า การแปลและการปรับบทแปลเหล่านั้นทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพของเหตุการณ์หรือติดตามสิ่งที่ผู้เขียนกำลังเล่าหรือบรรยายได้อย่างต่อเนื่อง ชัดเจน และเป็นธรรมชาติ (ดู ตัวอย่างพร้อมคำอธิบายในตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1

แสดงตัวอย่างคำแปลพร้อมคำอธิบายจากการสำรวจในเบื้องต้น

ตัวอย่างคำในบริบทภาษาอังกฤษ	ตัวอย่างคำในบริบทภาษาไทย
1. There is no time to lose! Odom thought. He pushed out the door, descended most of the way in the harness, then released it and hit the icy water with a hard splash. (ความหวังและความกล้า, น. 88)	1. ซักช้าไม่ได้แล้ว โอดัมคิด เขาผลักบานประตู เสลิดคอปเตอร์ออกไป ทิ้งตัวอยู่ในสายคล้องลง ไปจนเกือบถึงพื้นน้ำแล้วเขาสายคล้องออก ปลดตัวลงไปกระแทกผิวน้ำที่เย็นเยือกจน น้ำสาดกระเซ็น (เล่มเดียวกัน, น. 91)
2. The auditorium reverberated with the majestic fourth movement of Beethoven's Ninth Symphony. We listened in rapt silence. We had never heard such music before. (ความหวังและความกล้า, น. 232)	2. ทั้งห้องประชุมก้องไปด้วยเสียงเพลงกระบวน ที่ 4 อันสง่างามของซิมโฟนีหมายเลข 9 ของ บีโธเฟน พวกเรานั่งฟังกันเงียบเหมือนถูก สะกด เราไม่เคยได้ยินดนตรีเช่นนี้มาก่อนเลย (เล่มเดียวกัน, น. 233)

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

ตัวอย่างคำในบริบทภาษาอังกฤษ	ตัวอย่างคำในบริบทภาษาไทย
3. During the meeting I pointed out, “If anything, the Carneys are <i>too</i> nice. Some of you guys are taking advantage of that.” Cold shoulders promptly turned my way. (รักและแบ่งปัน, น. 48)	3. ผมอธิบายในที่ประชุมว่า “ถ้าจะมีอะไรที่ไม่เหมาะก็เป็นเพราะครูสองคนนี้ดีเกินไป พวกนายกำลังถือโอกาสที่ครูใจดี” ทันใดนั้น สายตาที่ไม่เป็นมิตรก็พุ่งมาที่ผม (เล่มเดียวกัน, น. 49)
คำอธิบาย: 1. การแปล icy water ว่า “ผืนน้ำที่เย็นเยือก” และ hard splash ที่เปลี่ยนรูปแบบโครงสร้างของนามวลีในต้นฉบับให้เป็นรูปประโยคในฉบับแปลว่า “น้ำสาดกระเซ็น” นั้นรับกับคำกริยา “กระแทก” และสร้างภาพเคลื่อนไหวต่อเนื่องสมจริงของเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ 2. rapt silence หมายถึงความเงียบที่เกิดจากการมีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอยู่ เพราะคำว่า rapt มีความหมายว่า so interested in one particular thing that you are not aware of anything else (สนใจจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนไม่รับรู้สิ่งอื่นใด) การแปลเป็นสำนวนเปรียบเทียบว่า “เงียบเหมือนถูกสะกด” ทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพ 3. cold shoulders มาจากสำนวน to give somebody the cold shoulder มีความหมายว่า to treat somebody in an unfriendly way แปลว่า “ปฏิบัติอย่างไม่เป็นมิตร” การแปล cold shoulders ว่า “สายตาที่ไม่เป็นมิตร” น่าจะเหมาะสมกับบริบทในที่นี้ เพราะผู้พูดกำลังพูดต่อหน้าในที่ประชุม ดังนั้นสิ่งที่แสดงความไม่เป็นมิตรในขณะนั้นจึงน่าจะเป็นสายตาของผู้ร่วมประชุมที่กำลังฟังอยู่	

ตัวอย่างที่หยิบยกมานี้มีส่วนจุดประกายให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษากลวิธีการแปลคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์ โดยเฉพาะการแปลคำศัพท์หรือสำนวนที่ไม่อาจใช้ความหมายเทียบเคียงแบบคำต่อคำระหว่างภาษาต้นฉบับกับภาษาฉบับแปล ซึ่งสะท้อนถึงความเป็นศาสตร์และศิลป์ของการแปลเป็นอย่างดี เนื่องจากผู้แปลต้องวิเคราะห์คำศัพท์หรือสำนวนให้ได้ความหมายที่ถูกต้องตรงตามภาษาต้นฉบับ และเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนในบทแปลที่สามารถสร้างผลตอบสนองต่อผู้อ่านชนิดเทียบเคียงหรือใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากที่สุด ประกอบกับยังไม่พบงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง จึงเห็นสมควรนำกลวิธีการแปลคำ

ปรากฏกรรมของคำนามกับคำคุณศัพท์ในเรื่องเล่าจากหนังสือเรื่อง *Hope and Courage* และ *Love and Share* มาเป็นกรณีศึกษา

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบของคลังข้อมูลภาษาคู่ขนาน (parallel corpus) เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวคือจัดทำตาราง 2 คอลัมน์ คอลัมน์ซ้ายมือแสดงประโยคในต้นฉบับภาษาอังกฤษที่มีคำปรากฏกรรมของคำนามกับคำคุณศัพท์ทุกคำที่เลือกมาศึกษาวิเคราะห์ ส่วนคอลัมน์ขวามือแสดงประโยคที่แปลเป็นภาษาไทยแบบประโยคต่อประโยค ดังนั้นคลังข้อมูลคู่ขนานที่สร้างขึ้นจะช่วยให้ผู้วิจัยสังเกตการปรากฏกรรมของคำต่างๆ ในบริบทภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลได้ชัดเจนมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการแปลคำปรากฏกรรมของคำนามกับคำคุณศัพท์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในเรื่องเล่าจากหนังสือเรื่อง *ความหวังและความกล้า (Hope and Courage)* และ *รักและแบ่งปัน (Love and Share)*
2. เพื่อศึกษารูปแบบโครงสร้างของคำปรากฏกรรมของคำนามกับคำคุณศัพท์ในภาษาฉบับแปลที่เกิดจากการปรับบทแปล

1.3 คำถามในการวิจัย

1. ผู้แปลใช้กลวิธีอะไรในการแปลคำปรากฏกรรมของคำนามกับคำคุณศัพท์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในเรื่องเล่าจากหนังสือเรื่อง *Hope and Courage* และ *Love and Share*
2. การปรับบทแปลมีผลอย่างไรต่อรูปแบบโครงสร้างของคำปรากฏกรรมของคำนามกับคำคุณศัพท์ในภาษาฉบับแปล

1.4 แนวคิดทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการวิจัย

ในการศึกษากลวิธีการแปลคำปรากฏกรรมของคำนามกับคำคุณศัพท์จากเรื่องเล่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องคำปรากฏกรรมของซินแคลร์ (Sinclair, 1991) เบนสันและคณะ (M. Benson et al., 1997) โฮวาร์ธ (Howarth, 1998) ลูอิส (Lewis, 1998) เนชั่น (Nation, 2001) และเบเคอร์ (Baker, 2005) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้าง

ของคำปรากฏร่วมและรูปแบบการใช้ร่วมกันที่มีผลต่อความหมาย ใช้แนวคิดการแปลด้วยวิธีเทียบเคียงตามรูป (formal equivalence) และการแปลด้วยวิธีเทียบเคียงต่างรูป (dynamic equivalence) ของไนดา (Nida, 1964) การแปลเชิงอรรถศาสตร์ (semantic translation) และการแปลเชิงสื่อสาร (communicative translation) ของนิวมาร์ค (Newmark, 1981) การแก้ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของความหมายในระดับคำและวลีของเบเคอร์ (Baker, 2005) การปรับบทแปลในระดับคำของสัญญาวิ สายบัว (2542) และการแปลสิ่งที่รู้จักและไม่รู้จักในวัฒนธรรมของภาษาฉบับแปลของสุพรรณิ ปิ่นมณี (2549) เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์กลวิธีการแปลและการปรับบทแปลของคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์ และแนวคิดการใช้คลังข้อมูลภาษาในการวิเคราะห์คำปรากฏร่วมของพาร์ติงตัน (Partington, 1998) (ดู บทที่ 2)

1.5 ขอบเขตในการวิจัย

1. ศึกษาคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์จากบทแปลโดยเปรียบเทียบกับต้นฉบับในเรื่องเล่าทั้ง 26 เรื่องจากหนังสือเรื่อง *Hope and Courage* และ *Love and Share*
2. ศึกษาคำปรากฏร่วมที่ประกอบด้วยคำนาม 1 คำ และคำขยายที่เป็นคำคุณศัพท์ 1 คำในตำแหน่งที่วางอยู่หน้าคำนาม (adjective + noun) เท่านั้น โดยยกเว้นคำขยายที่มาจากคำนามและคำกริยาที่เป็น present participle และ past participle
3. ศึกษาคำนามกับคำคุณศัพท์ที่พบความถี่การปรากฏ (co-occurrence) ในคลังข้อมูลภาษาตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป
4. ศึกษาการแปลคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์จากเรื่องเล่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ซึ่งแปลโดยผู้แปลคนเดียวกันทั้งหมด
5. ไม่ศึกษาการประเมินความถูกต้องในการแปลคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์จากเรื่องเล่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คำปรากฏร่วม (collocation) หมายถึงกลุ่มคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีแนวโน้มจะปรากฏร่วมกันในภาษาหนึ่งๆ คำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์ (adjective-noun collocation) หมายถึงคำนามกับคำคุณศัพท์ที่เข้าร่วมกันและอยู่ในตำแหน่งติดกัน ซึ่งจัดเป็นคำปรากฏร่วมในกลุ่ม lexical collocation คำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้

มีทั้งที่ไม่เป็นสำนวนอย่างคำปรากฏร่วมอิสระ (free collocation) ค่อนข้างเป็นสำนวนอย่างคำปรากฏร่วมจำกัด (restricted collocation) หรือเป็นสำนวนอย่างคำปรากฏร่วมที่เป็นสำนวนเชิงเปรียบเทียบ (figurative idiom) และคำปรากฏร่วมที่เป็นสำนวนตายตัว (pure idiom)

2. ความหมายโดยตรง (denotative meaning) หมายถึงความหมายตรงของคำที่นิยามไว้ในพจนานุกรม เป็นความหมายที่ระบุถึงลักษณะของสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะแสดงหมวดหมู่รวมทั้งรายละเอียดอื่นๆ ของสิ่งที่คำคำนั้นกล่าวถึง คำคำหนึ่งอาจมีความหมายโดยตรงเพียงความหมายเดียวหรือหลายความหมายก็ได้

3. ความหมายแฝงหรือความหมายโดยนัย (connotative meaning) หมายถึงความหมายเพิ่มเติมที่แฝงมากับความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ระบุถึงทัศนคติ ความคิด ความรู้สึก ฯลฯ ของสิ่งที่คำคำนั้นกล่าวถึง คำคำหนึ่งอาจมีความหมายแฝงในทางลบหรือทางบวกก็ได้ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การรับรู้ความหมายของคำคำนั้นของผู้รับสาร

4. คลังข้อมูลภาษาคู่ขนาน (parallel corpus) หมายถึงการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบที่สามารถแสดงตัวอย่างเปรียบเทียบระหว่างภาษาต้นฉบับกับภาษาฉบับแปล โดยเทียบกันแบบประโยคต่อประโยคหรือแบบอื่นๆ ตามที่ผู้สร้างกำหนด

5. เรื่องเล่า (narrative nonfiction) หมายถึงงานเขียนขนาดสั้นที่มุ่งถ่ายทอดประสบการณ์และเหตุการณ์ประทับใจในชีวิตจริง มีกลวิธีการเขียนคล้ายงานวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น แต่ละเรื่องมีความยาวประมาณ 1,500-2,000 คำ

6. ไม่ศึกษาการประเมินความถูกต้องในการแปลคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์จากเรื่องเล่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบกลวิธีที่เหมาะสมในการแปลคำปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์จากเรื่องเล่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เพื่อให้ นักแปลนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหการแปลและการปรับบทแปล

2. สามารถใช้คลังข้อมูลคู่ขนานที่สร้างขึ้นในการศึกษาวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของคำปรากฏร่วมระหว่างคำนามและคำคุณศัพท์ ทั้งในแง่ของลักษณะการใช้ภาษาโดยทั่วไปและการแปลคำปรากฏร่วมดังกล่าว

3. สามารถใช้วิธีการสร้างคลังข้อมูลภาษาคู่ขนาน และการวิเคราะห์การแปลโดยใช้ตัวอย่างจากคลังข้อมูลคู่ขนานเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยทางด้านการแปล หรือการเรียนการสอนการแปลในอนาคต

ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องการแปลคำปรากฏรวมในบทที่ 2 ต่อไป